

У НАС ЦЕЛЬ ОВЩАЯ

Мы живем в знаменательную эпоху человеческой истории — эпоху перехода человечества от капитализма к социализму. С этой эпохой органически связаны судьбы Индии, ее свобода и независимость, ее социальный оптимизм, ее планы и надежды.

Великая Октябрьская социалистическая революция несла на своих могучих крыльях освобождение от колониального ига много-страдальному индийскому народу. Один из великих сынов Индии Джавахарлал Неру в письме, посланном из тюрьмы своей дочери Индире Ганди, писал: «Год, в который ты родилась, 1917 год, был одним из самых замечательных в истории, когда великий вождь с сердцем, преисполненным любви и сочувствия к страдающему бедняку, побудил свой народ вписать в историю благородные страницы, которые никогда не будут забыты. В тот самый месяц, когда ты родилась, Ленин начал великую революцию, изменившую лицо Индии».

Мы, продолжая эти строки, можем сказать, что Октябрь изменил лицо не только России, но и лицо мира в целом. Октябрьская революция была той могучей побудительной силой, которая изменила и облик моей родины.

Уместно отметить, что несмотря на 200-летний период колониализма, индийский народ сохранил свою национальную самобытность, свою национальную культуру, свое национальное лицо. Богатая культура древней Индии сохраняется и развивается в Индии современной. Она является величайшей сокровищницей не только индийской, но и всей человеческой цивилизации.

Недавно, в день рождения Индиры Ганди — 19 ноября моя страна отметила День единства Индии. Как известно, Индия страна многонациональная. Двести лет тому назад английские колонизаторы установили свое господство на нашей земле из-за отсутствия единства на ней, из-за конфликтов и войн между разными нациями, княжествами и т. д.

Обретя независимость, государство стало перед проблемой единства народов. Проблема эта и сейчас остается одной из самых важных. Мировой империализм непосредственно использует это и помогает тем элементам, которые занимаются вмешательством, терроризмом, религиозным экстремизмом. Но прогрессивная общественность выступает и борется против этих элементов. Государство принимает необходимые меры для того, чтобы нормализовать обстановку.

В нашей столице Дели создан комитет по подготовке к проведению в январе 1987 года общенационального конгресса миролюбивых сил Индии «За мир, безопасность и разоружение». На первом заседании комитет принял единогласно резолюцию, в которой приветствует дружественный визит в Индию Генерального секретаря ЦК КПСС М. С. Горбачева как важное событие в деле укрепления международного мира и безопасности.

В сделанном накануне заявлении Центрального секретариата Национального совета Коммунистической партии Индии говорится: «Мы уверены, что визит советского руководителя еще больше укрепит традиционно тесные отношения дружбы между нашими странами и народами, будет способствовать дальнейшему развитию всестороннего сотрудничества».

Мы, студенты из Индии, обучающиеся в Виннице, присоединяемся к мнению прогрессивной индийской общественности, тепло приветствующей официальный дружественный визит товарища М. С. Горбачева. Мы очень уверены, что он еще больше укрепит дружбу между нашими народами, у которых общая цель — жить в мире.

Васам НАГАБУШАНАМ,
председатель землячества индийских студентов, обучающихся в Виннице, студент факультета вычислительной техники.

За инженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

№ 39 (238)

Виходить раз
на тиждень

П'ЯТНИЦЯ, 28 листопада 1986 року

Ціна 1 коп.

ЯК РОЗВИВАЄТЬСЯ НАУКА

Є ДО ЧОГО РУК ДОКЛАСТИ

Важливе місце у прискоренні науково-технічного прогресу належить вузівській науці, її зв'язку з виробництвом. Поле діяльності у наукових працівників — будівельників досить широке.

На кафедрах інженерно-будівельного факультету зроблено немало у цьому напрямку. Однак сьогодні хочеться загострити увагу на прорахунках, на так званих вузьких місцях у важливій справі. А їх іще достатньо. Так, цього року недовиконані плани по об'єму госпдоговірної тематики кафедрою технології будівельного виробництва (М. Ф. Друкований) — на 44 проц., кафедрами будівельних конструкцій (В. Д. Свердлов) — на 68 проц., промислового і цивільного будівництва (А. Ф. Пономарчук) — на 13, охорони праці (В. Ф. Кобевник) — на 20, а кафедрою теоретичної механіки, яку очолює А. В. Ємельянов, — аж на 50 процентів. Перевиконала завдання лише одна факультетська кафедра, очолювана В. П. Кожем'яко.

Серйозних закидів заслуговує діяльність аспірантури на окремих кафедрах. Ось приклад: на кафедрі промислового і цивільного будівництва досі не захистив дисертації жоден із п'яти чол., які вже закінчили аспірантуру. Таке ж становище і на кафедрі технології будівельного виробництва. До речі, ця кафедра не заключила жодного договору про творчу співдружність з підприємствами.

Незадовільно ведеться дослідництво. Скажімо, кафедрою будівельних конструкцій цього року не отримано ні одного авторського свідоцтва. А в цьому ж колективі — найбільше число доцентів. І ось їхня, з дозволу сказати, віддача: протягом року опубліковано всього аж... одну друковану роботу.

В травні партійні збори факультету порушували питання діяльності студентських наукових гуртків, відзначалося, що ця ділянка роботи пущена на самоплив. Товариш В. П. Юрчук добросовісно прагнув зрушити справу з місця, але одному, без участі наукових кадрів кафедр, йому, звичайно, було важко.

Треба відзначити, що принципова розмова на звітних зборах партійної організації посприяла певній активізації роботи з студентами, які проявляють схильність до наукових пошуків. На кафедрах, очолюваних комуністами М. Ф. Друкованим, А. Ф. Пономарчуком, В. Ф. Кобевником, взято курс на те, щоб з'явилися у нас спільні наукові публікації студентів і викладачів, заявки на передбачувані винаходи, щоб більшало раціоналізаторських пропозицій, поданих студентською молоддю.

Отже є над чим працювати науковцям факультету, є до чого, як то мовиться, рук докласти.

Г. ГОРШЕЧНИКОВ,
секретар партбюро інженерно-будівельного факультету.

Наші сучасники

Наталія Клименко, яку ви бачите на знімку, готується стати спеціалістом з автоматики і телемеханіки. Готується серйозно і наполегливо: Наталія — відмінниця навчання. Не стоїть осторонь і громадської роботи: член факультетського комітету ЛКСМУ, очолює студентський педзагін у 10-му ЖЕКУ.

ТУТ БУДЕШ ПРАЦЮВАТИ

ІМ'Я ЗАВОДУ — «ЖОВТЕНЬ»

Як сьогодні пригадую той час, коли на місці нинішнього заводу красеня ще чверть віку стояло пустирище. Куди не кинь оком, скрізь бур'ян. Коли розпочалося будівництво радіолампового заводу і заснували на ньому машини з будівельними матеріалами, мені не раз доводилось бувати тут з начальником Головного будівництва І. Ф. Бородавкою.

Сьогодні на тому давньому пустирищі тягнуться асфальтовані дороги, височіють виробничі корпуси, навколо заводу в кількох гектарах — різноманітні квіти, які, так би мовити, створюють домашній затишок. Гляне на них людина, і веселіше стає на душі.

Перед пуском заводу в експлуатацію багато з тих юнаків і дівчат, котрі прийшли на будівництво підприємства, поїхали до Саратова оволодівати професіями вакуумного виробництва: заготівельниць, монтажниць, наладчиків, слюсарів-складальників.

А тоді настав час, якого з хвилюванням чекали всі члени колективу: в листопаді 1961 року на заводі було виготовлено першу партію ламп батарейної серії.

Молодому колективу заводу, котрий не мав досвіду роботи, необхідного технічного устаткування й оснастки, доводилось уперше освоювати і організовувати серійний випуск ламп. Знаючи допомогу в становленні подали нашому колективу трудівники споріднених підприємств країни.

Ми й сьогодні підтримуємо тісні зв'язки з Саратовським заводом приймально-підсилювальних ламп, Ленінградським заводом «Светлана», Ризьким заводом напівпровідникових приладів. І з кожним роком вони все міцнішають.

З введенням в експлуатацію 1965 року головного корпусу завод різко збільшив випуск товарної продукції.

За чверть віку нашими інженерами, технологами й робітниками виконано великий обсяг робіт по розробці й впровадженню десятків типів виробів, виготовлено сотні мільярдів приладів. Велика увага надається механізації й автоматизації виробництва, впровадженню нових технологічних процесів, нової техніки.

(Закінч. на 2-й стор.)

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

ВІД ГРУПИ АКТИВНІСТЬ ЗАЛЕЖИТЬ

Основа всієї комсомольської діяльності — внутрішнікова робота. Наскільки добре вона поставлена, наскільки налагоджено зв'язок з організаціями цеховими, настільки ефективно працює вся комсомольська організація в цілому.

На звітно-виборній комсомольській конференції, яка недавно відбулася, справедливо зазначалося, що комітет ЛКСМУ інституту ще не зміг належним чином налагодити внутрішнікову роботу, не добився впливу на комсомольські організації академгруп. Члени комітету дуже рідко бували в цехових організаціях, а, отже, і не надавали їм належної практичної допомоги, погано знали стан справ у них.

При такому стані речей зрозуміло, чому «ахілсовою п'ятою» залишається кадрове питання. Якби ми знали ситуацію в усіх групах, то не довелося б на конференції визнавати, що комітет помилився в таких товаришах, як комсорги курсів Рудик (другий курс інженерно-будівельного факультету), Марочканіч (другий курс факультету

обчислювальної техніки), Борейко (п'ятий курс інженерно-будівельного факультету), котрі безвідповідально поставилися до виконання покладених на них обов'язків.

В усій нашій багатоплановій роботі по вихованню студентства могли б істотно роль відіграти комсомольські організації викладачів та співробітників, якби комітет працював з ними планомерно, цілеспрямовано.

Важливим є питання комсомольської дисципліни. На конференції неспроста пред'являлися претензії до секретарів комітетів ЛКСМУ факультетів інженерно-будівельного (Андрійченко) та автоматики і мікроелектроніки (Компанець). Недисциплінованість у виконанні доручень та обов'яз-

ків стала в цих організаціях, схоже, щось ніби нормою життя.

Звичайно, щоб вимагати від активу, спочатку його треба навчити працювати. Формально школа комсомольського активу у нас діє. Та коли судити про роботу за результатами, то можна сказати, що її немає взагалі. Правда, є на папері і плани роботи, і графік проведення занять, і самі заняття проводяться. Однак, рівень їхній не переступає за межі звичайних лекцій. Бракує семінарських занять, ділових ігор, узагальнення досвіду хорошої та інтенсивної роботи. Допомогли б активу і методичні матеріали, але їх і досі в групах нема. Треба визнати, що це серйозне упущення інститутського комітету комсо-

молу.

Не може не хвилювати питання проведення зборів у групах, пасивності багатьох комсомольців на цих зборах. Походження пасивності зрозуміле: збори нудні, формальні, без критики і самокритики. Вражає невміння комсомольців чітко ставити питання, приймати принципові рішення, їхня боязкість говорити про недоліки своїм товаришам в обличчя.

Байдужість така призвела до того, що в ході звітно-виборної кампанії цього року в цехових організаціях і особливо академгрупах прозвучало вкрай мало критичних зауважень на адресу комітетів ЛКСМУ, вищих комсомольських органів.

Завершилася звітно-виборна кампанія в комсомолі, приступив до роботи новообраний актив. І треба, щоб уже в початковому періоді своєї діяльності він пам'ятав усю значущість, важливість роботи внутрішнікової.

О. ДОМБРОВСЬКИЙ,
секретар комітету комсомолу інституту.

СПІВДРУЖНІСТЬ

У ПОШУКУ ВЧЕНІ БОЛГАРІЇ

У студентів п'ятого курсу машинобудівного факультету відбулася цікава зустріч з гостем нашого вузу — болгарським вченим Д. Чалевим, який після закінчення Ленінградського політехнічного інституту та аспірантури при ньому нині працює у Софійському електротехнічному інституті. До речі, професор нашого інституту В. А. Огородников був головним опонентом під час захисту Д. Чалевим кандидатської дисертації. І ще деталь: у своїх розробках болгарські вчені використовують методику, опрацьовану нашою кафедрою опору матеріалів. З розповідей болгарського гостя ми дізналися багато цікавого про розвиток науки в НРБ.

Слід відзначити, що наші друзі і партнери по РЕВ досягли вагомих результатів у справі впровадження системного програмування та нових методів активізації розробки технологічних процесів. Так, за відносно короткий термін вче-

ними Софійського електротехнічного інституту було розроблено автоматичний агрегат, який застосовується для виготовлення зубчастих коліс методом обкатування. Агрегат цілком відповідає нормам світових стандартів. На щорічній міжнародній виставці у Пловдиві йому була присуджена золота медаль. Між іншим, від початку розробки агрегата до першого його випробування пройшло усього вісім місяців.

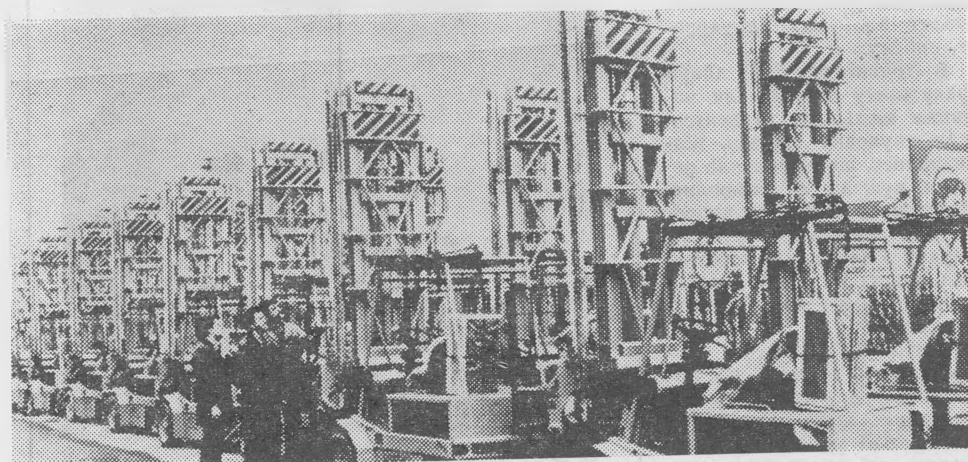
Доцент Чалев також розповів про пошуки прискорення нових наукових методів. Адже не секрет, що в ряді високорозвинених капіталістичних країн нові розробки впроваджуються значно швидше, ніж у Болгарії. Що ж дозволило болгарським вченим вийти на новий рівень прискорення? Насамперед, це відмова од традиційної схеми, коли між постановкою мети і власне самим технологічним процесом лежать етапи альтернативного варіанту економічного обґрунту-

вання та розробки технічної документації. Було розроблено нове системне програмування, яке вміщувало у собі етапи імітаційного моделювання та створення альтернативних варіантів. Завдяки цьому з'явилася можливість розглянути кожен окремий варіант, ретельно простежити всі його «плюси та мінуси». З допомогою ЕОМ розробляються математичні моделі, які дають можливість виявити потенційні недоліки майбутнього технологічного процесу.

К. БАЛКАНОВ,
наш громадський кореспондент.

На фото: болгарські навантажувачі, призначені для Радянського Союзу. Їх виробляють на Софійському машинобудівному комбінаті «Средец». Це одне з провідних підприємств Болгарії по випуску підйомно-транспортної техніки. Значна частина його продукції експортується в країни—члени РЕВ.

(Фотохроніка ТАРС)

ІМ'Я ЗАВОДУ — „ЖОВТЕНЬ“

(Поч. на 1-й стор.)

Колектив заводу за чверть віку перекинув проектну потужність у 2,5 раза, а такі показники, як фондівіддача, зйом продукції з одного квадратного метра, продуктивність праці досягли рівня, що перевершує середньогалузевий.

Адміністрація підприємства разом з партійною, профспілковою та комсомольською організаціями ведуть постійну роботу по поліпшенню умов праці й естетики виробничого середовища. Особливо багато зроблено в цьому напрямку за останні два роки. Складальні, заготовельні цехи розташовані в світлих і просторих приміщеннях з кондиціонуванням повітря. Переобладнані гардероби, душові. Побудовані сауни, кімнати гігієни. Діє дискотека, де молодь щотижня проводить свій відпочинок. Побудовано та введено в дію фабрику-кухню, котра має п'ять своїх філіалів, що знаходяться поряд з виробництвом. На підприємстві діє одна з краєвих області поліклініки, яка здатна за день обслужити близько 500 відвідувачів.

Заводчани протягом останнього часу отримали понад тисячу квартир. Підприємством побудовано три гуртожитки на 690 місць кож-

349 сімей мешкають у двох гуртожитках для малосімейних. В Селищі діє піонерський табір «Молода гвардія», який зараз переобладнується і в останні вісім місяців року діятиме як заводський профілакторій. Має завод і свій будинок відпочинку в Одесі, пансіонат в місті Соці та базу відпочинку в Тиврові.

Нещодавно молодь отримала сучасний спортивний зал. Юнаки і дівчата мають необхідні приміщення для занять різних гуртків художньої самодіяльності, танцювальний зал.

За чверть століття на підприємстві виростили кваліфіковані, віддані своїй справі спеціалісти, які успішно вирішують складні питання суцільного виробництва та майбутнього розвитку нашого заводу. Серед них — заступник генерального директора з виробництва В. І. Андрианов, заступник головного інженера Н. В. Починко, головний технолог М. В. Герасимчук, головний конструктор М. В. Мандренко, заступник начальника цеху А. К. Собчук, начальник відділу метрології А. А. Кривський, які починали свою трудову біографію учнями, інженерами, а нині є провідними спеціалістами в об'єднанні.

У нашому колективі

народилося багато починів, установились певні традиції. Сьогодні на підприємстві набув широкого розмаху рух «План двох років — до 70-річчя Великого Жовтня». Понад 2,5 тисячі робітників вирішили до цієї знаменної дати подолати рубіж двох років.

Вагомі наслідки приносить рух за комуністичну працю, змагання за право називатися кращими за професіями. А зльоти ударників комуністичної праці, посвячення у робітничий клас, день повноліття, отримання паспорту, різноманітні конкурси... Все це сприяє колективу успішно долати намічені рубежі.

На підприємстві 2665 комсомольців носять звання ударника комуністичної праці, 286 закінчили вузи, 52 навчаються в інститутах, 1037 — в технікумах.

У вагомих здобутках колективу, який успішно виконує план поставок, з реалізації й інших техніко-економічних показників, є великий внесок молодих виробничників, інженерів (серед яких, до речі, немало вихованців політехнічного інституту).

Л. ЛИСЕНКО,
редактор багатотиражної газети «Промінь» виробничого об'єднання «Жовтень».

Нещодавно в інституті відбулася звітно-виборна профспілкова конференція студентів. Звичайно, радісно було на ній відзначити, що ряд показників, які характеризують успішність, поліпшилися і що в цьому є внесок профспілкової організації. Але партія вчить нас, віддаючи нале-

чи навіть покарання його за це користі мало. Адже заборгованість, тобто пробіл у знаннях, уже наяву. Треба сказати, що й учбові плани, котрі група одержує в деканаті, не досконалі. Вони не несуть усієї потрібної інформації, нерідко в них і розібратись нелегко.

ТРІЙОЧНИКИ І ТАК ЗВАНІ «ПЕРЕДОВИКИ»

жне успіхам, не закривати очей на недоліки, невирішені проблеми, шукати шляхи їх розв'язання.

Отож, що особливо турбує? Звичайно, проблема трійочників. Посередній студент — це всім відомо — у майбутньому стане посереднім спеціалістом. Причину бачу в недосконалості самостійної роботи студентів. А наш же інститут керується до інтенсивного методу навчання, у якому особлива роль відводиться саме самостійній роботі.

Профком студентів пропонує конкретні форми діяльності в цьому напрямку у групах. Серед них — контроль за виконанням навчальних планів кожним студентом, організація взаємодопомоги на індивідуальній основі, самостійна праця в гуртожитку тощо. Та, на жаль, не в усіх групах ці питання вирішуються належним чином.

От візьмімо для прикладу контроль. В ідеалі це має виглядати так. Староста, маючи навчальний план і спираючись на діяльність учбової комісії групи, регулярно аналізує виконання цього плану кожним. Причому за принципом прогнозування можливого невиконання (щоб можна було вчасно вжити необхідних заходів).

А як на ділі? В багатьох групах контроль зводиться до того, що на черговій кураторській годині староста доповідає, хто і що отримав за минулий тиждень. Яка користь від такого «контролю»? Це ж просто констатація фактів. А головне ж то — таких негативних фактів недопустити, попередити їх. Від фіксації факту заборгованості студента

«Жодного, відстаючого поряд!» — почин цей гідний якнайширшого розповсюдження. Але на ділі, а не на словах. І головне слово тут повинні сказати відмінники. Їх у нас майже півтисячі. Та скільки ще серед них байдужих до того, як навчається товариш, як навчається група взагалі. Майже половина відмінників наших не працює в консультантах, пасивна у громадському житті. І парадоксально — багато з цих так званих «передовиків» ще й одержують підвищену стипендію.

На мою думку, профкому і профбюро треба зайняти у цьому питанні більш принципову позицію. Та й самим групам не стояти осторонь, а ширше використовувати права, надані нам Законом про трудові колективи у боротьбі з пасивністю. Є пропозиція: з першого курсу визначені групи стипендії розподіляти самій групі як трудовому колективу. Стипендіальна комісія факультету лиш має затверджувати цей розподіл.

І ще один аспект, пов'язаний з вирішенням проблеми трійки. Маю на увазі наставництво старших курсів над молодшими. Теж про це говоримо багато, а зрушень майже нема. Проте кращі студенти третіх-п'ятих курсів цілком могли б взяти шефство над молодшими товаришами, поділитися своїм досвідом, допомогти вяснити незрозумілі новачкам питання студентського життя.

С. ДАЙНИЦІНА,
студентка факультету автоматики і мікроелектроніки.

КОЛИ ЗАКІНЧИЛИСЬ ЗАНЯТТЯ ХОЧЕШ ПОПРАЦЮВАТИ?

На машинобудівному факультеті створюється науково-виробничий загін, який протягом усього року працюватиме на ДПЗ-18. Бажаючі записатися до нього можуть подавати заяви студенту групи ІААК-83 А. Кучеру.

Члени загону працюватимуть у другу зміну після 16-ї години. На

умовах неповного робочого дня і неповної робочої зміни запрошуються: слюсарі механо-збирних робіт (дівчата, середньомісячний заробіток 180—220 грн.), фрезерувальники (250—270 грн.), шліфувальники (200—240 грн.), вантажники (240—260 грн.).

Комітет ЛКСМУ факультету.

Тільки в кінотеатрі «Мир»

До кінця місяця у Вінниці тільки в кінотеатрі «Мир» демонструється новий кольоровий художній фільм «Тема». Автор фільму Глеб Панфілов — один із особливих талановитих наших режисерів. Нова його кінострічка (вона створена 1979 року) — про кризові стани в душі людської, коли допомогти може тільки власна моральна та духовна стійкість.

А знімалися в цій роботі «Мосфільму» Михайло Ульянов, Інна Чурикова, Євген Весник, Євгенія Нечаєва, Станіслав Любшин, Сергій Николенко, Наталя Селезньова.

О. ТИХОНОВА,

12 колонка

Скарби лежать на дні

3.

Найняті Фішером водолази доставили на поверхню неояку знахідку ізумрудів, гори срібла і золота, монети, мішечки із золотим піском, цілі метри золотих ланцюжків. Скарби нелегко доставляв Фішеру. У 1960 р. він прочитав у «Довіднику для шукачів скарбів» (є й такий, до того ж видається дуже регулярно) про два іспанські кораблі, котрі затонули в результаті раптового урагану 1622 року. Через деякий час Фішер зустрів історика Ежену Лона, який саме збирався писати докторську дисертацію про іспанські завоювання Флориди і з цієї метою мав намір поїхати у Севілью, щоб вивчити старі документи місцевих архівів. З іспанії історик написав Фішеру, що описав судна затонули біля одного з острівців коло узбережжя Флориди.

Фішер негайно виїздить на місце і починає пошуки, котрим судилося тривати протягом наступних 16 років. Його експедиція ретельно прощувала дно з допомогою магнітометрів — приладів, що виявляють нерегулярність магнітного поля Землі, викликану наявністю на дні великих металевих предметів, наприклад, гармат або якорів. На перший певний слід натрапили допіру у 1973 р. реєстраційний номер на видобутий з дна срібний плити збігався з номером судна, записаним у документах севільського архіву. Та оскільки рештки вантажу знаходилися на площі у кільканадцять кілометрів, найбільший скарб Фішер знайшов лиш у 1985 р. Але й на той раз нелегко було його видобути на поверхню: води у цих місцях каламутні, а дно дуже глибоке. Допоміг Фішеру власний винахід: пристрій, названий «поштовою скринькою», з допомогою якого можна виторкати сягаючий дна стовп чистої води, поліпшуючи таким чином видимість. З поміччю струменя стисненого повітря з дна усунули шар намулу і сипучого піску. Все це коштувало не тільки багато терпіння і часу, але й немалих грошей — Фішер має понад 1200 пайовиків, зусилля яких аж тепер чудово оплатилися. Досі знайдено 3200 ізумрудів, 150 тисяч срібних монет, більше тисячі 50-кілограмових штаб срібла, не рахуючи бронзових гармат, навігаційних інструментів і численного кухонного начиння. Вартість усього вантажу сягає 400 млн. доларів.

Почесне друге місце, якщо йдеться про успіхи в пошуках підводних скарбів, випало іншому американцю — Баррі Кліффорду. Всього у сорока метрах від нагору пляжників на Марконі Біч шукав він улітку 1985 р. вантажу пратської галері, затонулої у 1717 р. Пошуки почалися, власне, чотирма роками раніше. Через рік водолази видобули на поверхню бронзові двяки і частини стерня. Ніхто однак не міг бути переконаним, що ті предмети походять саме із легендарної галері, а не з якогось іншого із численних суден, які протягом століть поглинула вода біля узбережжя півострова Кейп Код (американський штат Массачусетс).

І ось торішнього літа водолаз випадково зачепив пальцем за вигнутий край якогось великого предмета. Так було знайдено корабельний дзвін із чудово збереженим написом «Уайдаг. 1716». Тепер усе пішло гладко: з допомогою «поштових скриньок» на поверхню підняли майже всю здобич піратського «Уайдага» — срібні монети загальною вартістю 15 млн. доларів, золотий пісок і всілякі рукодільні вироби. Один тільки корабельний дзвін оцінено у 5 млн. доларів.

П. ВАНДИН.

(Далі буде).

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.